

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 296. Quâ præterea circumspectione hic meritò sit utendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

tæ; si non coram Iudice vel illo, quem res concernit, sed ex levitate locutus sit; si revelatio cedat in bonum Confessarii; si dicat aliquid in grave præjudicium tertii & leve commodum alterius, *Mench. Schild. supra.*

1991. Q. 296. Quâ præterea circumspectione hinc merito utendum sit. R. §. 1. Non facile loquendum de auditis in confessione, præsertim coram secularibus, qui judicabunt Confessarios semper memoriâ tenere sua peccata ac propterea se respici aut despici, ex quo confessio fiet odiosa.

1992. §. 2. Si Confessarius aliunde sciat peccatum pœnitentis, potest ex hac altera noticia de illo loqui, dummodo absit scandalum, & audientes intelligant eum istam scientiam aliunde habere, *Aversa q. 18. f. 4 Gob. n. 788. § 15.* Non potest autem ideo confidentius rem affirmare, quia ex confessione scit esse veram, nec manifestare ullam circumstantiam ex solâ confessione notam, *Gorm. n. 406.* Quod si aliunde conscius peccati velit propter illud pœnitentem punire, dicat, priusquam confiteatur, se puni- turum pro æquo, vel ad alium Confessarium dirigat, ne postea pœnitens habeat suspicionem fracti sigilli, *Laym. Stoz n. 222.*

1993. §. 3. Daturus ægro Communionem vel extremam Unctionem non interroget Confessarium, an æger sit absolutus, sed tantum, an sit confessus, ne Confessarium incautum exponat periculo frangendi sigilli vel mendacii, si forte non absolvisset, *Stoz n. 237.* Pessimè autem facit Pastor, si ab ægro recedens dicat debere magis exercere actus amoris prædominantis, aut si ita loquatur, ut homines intelligant absolutum non esse, quia hoc ipso, quod prodatur indis-

possi-

positio, proditur peccatum mortale, ergo frangitur sigillum.

§. 4. Qui dicit, *hodie mulier, miles, Sacerdos*, 1994. *mihī confessus est tale peccatum*, exponit se periculo frangendi sigillum, quia exprimendo statum & circumstantiam temporis facit, ut persona pœnitentis vel agnoscī vel in suspicionem prudentem venire possit, *Fagund. Stoz n. 239.*

§. 5. Quando est sermo vel occasio simili modo loquendi de pluribus pœnitentibus, si Confessarius unum laudet & de aliis taceat, ordinariè franget sigillum, quia indirectè & interpretativè alios accusat, de quibus tacet, *Fagund. Regin. Laym. Castrop Aversa l. 1. §. Quinto. Stoz n. 240.* Aliud est, si absolute laudaretur hic sine respectu ad alios, de quibus non esset talis causa vel occasio loquendi, aut si excessus laudis tantus esset, ut ideo nihil decederet aliis. Et sic excusari potest Confessarius, qui cūm unius valde pii vita scribenda est, dicit Historico eum nunquam peccasse mortaliter: Si tamen, cūm in vitam alterius pœnitentis inquiritur, taceat aut tergiversetur dare testimonium, frangit sigillum, *Stoz supra*

§. 6. Qui dicit Cajum sibi clam confessum esse præterito Confessario ordinario, frangit sigillum, nisi causam aliam det, cur sic confessus sit, quia sic ingerit suspicionem peccati, quod noluerit suo confiteri, *Stoz n. 241. Gorm. n. 406.* Similiter qui videt aliquem extraordinario Confessario clam confitentem, frangit sigillum, si dicat aliis, quia videns ex ipsa clancularia confessione accipit notitiam cujusdam gravioris peccati, sicuti si quis videret gestus, per quos mutus confitetur, inde conciperet notitiam

notitiam

ritiam aliquam de ejus peccatis , *Stoz* n. 239.
contra *Lugonem*.

1997. §. 7. Qui dicit de suo pœnitente , confessio-
nem ejus fuisse valde longam , fuisse scriptam
per tot paginas , frangit sigillum , si pœnitens
clàm confessus est , nolitque id ab aliis resciri ,
quia hoc ipso significatur , quòd multa peccata
habuerit. E. contra si in loco publico est con-
fessus , hoc ipso dedit licentiam Confessario &
aliis eum videntibus loquendi de diuturnitate
confessionis , nemo enim censetur velle ea ser-
vari in secreto , quæ ipse facit in publico , *Stoz*
n. 242. *Gob. T.* 7. à n. 927.

1998. §. 8. Pourrè dicit esse mortale ad recreatio-
nem seu joci causâ narrare audita in confessio-
ne , quamvis absit omne periculum revelatio-
nis , quia valde irreligiosum est ad jocos adhi-
bere , quod ex illo sanctuario est acceptum. Sed
hæc sententia videtur esse nimis rigida. Alii
cum *Steph.* n. 230. dicunt esse saltem illicitam.

1999. Q. 297. Quæ sint pœnæ eorum , qui violant si-
gillum : & quomodo possit in judicio contra eos procedi ,
R. §. 1. Cap. Sacerdos De pœn. dist. 6. statuitur
pœna depositionis & perpetua ac ignominiosa
peregrinatio , sed *Clemens III.* Cap. *Omnis utrius-*
que sexûs , de Pœn. & remiss. præter pœnam de-
positionis ab officio sacerdotali postea statuit ,
ut loco istius peregrinationis detrudatur in ar-
ctum Monasterium , vel in aliam arctam custo-
diam , inquit *Stoz* l. 2. n. 276. quæ pœna cadit
in solum Sacerdotem Confessarium , qui præ-
sumptuosè revelat peccatum confessum &
aliàs ignotum , estque pœna sententiæ à judice
ecclesiastico ferendæ. Contra alios vel etiam
contra Confessarium aliter frangentem sigil-
lum